

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. G.**, bývajúcej v L., proti žalovaným **1/ D. K.**, bývajúcej v S., **2/ P. K.**, bývajúcemu v S. a **3/ M. K.**, bývajúcej v S., žalovaní 2/ a 3/ v dovolacom konaní zastúpení Mgr. D. Z., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v B., o **určenie neplatnosti právneho úkonu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 6 C 327/2005, o dovolaní žalovaných 2/ a 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 3. marca 2009 sp. zn. 5 Co 328/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných 2/ a 3/ **o d m i e t a .**

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 12. apríla 2007, č.k. 6 C 327/2005-51 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej 15. októbra 2004 medzi jej právnym predchodcom a žalovanými 2/ a 3/. Rozhodol tak majúc za to, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na ňou navrhovanom určení (§ 80 písm. c/ O.s.p.). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 2/ a 3/ v lehote 15 dní náhradu trov ich právneho zastúpenia v sume 71 256,-- Sk.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo dňa 3. marca 2009 sp. zn. 5 Co 328/2007 rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil a zmenil ho vo výroku o trovách konania tak, že žalovaným 2/ a 3/ náhradu trov konania nepriznal. O odvolaní vo veci samej rozhodol podľa § 219 O.s.p. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 150 O.s.p. majúc za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Tie videl v okolnostiach súdnej veci, „keď úspech odporcov vyplynul výlučne z procesnoprávneho posúdenia veci, na rozdiel od posúdenia hmotnoprávneho“.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu, v časti týkajúcej sa trov konania, podali žalovaní 2/ a 3/ dovolanie. Navrhli rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zmeniť tak, že žalobkyni bude uložená povinnosť zaplatiť im, na účet ich právneho zástupcu, náhrada trov konania v sume 3 792,03 €. Podľa žalovaných 2/ a 3/ napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V dovolaní tiež uviedli, že ak odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania, mal im umožniť, aby mohli proti jeho zmeňujúcemu rozhodnutiu podať riadny opravný prostriedok a tým, že tak neurobil odňal im možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa žalovaných 2/ a 3/ odvolací súd navyše „nad rámec návrhu nepriznal trovy odporcom, hoci navrhovatelia nežiadali aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p. Súd tým prekročil svoje oprávnenie, pretože v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. je odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania“.

Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovaných 2/ a 3/ vyjadrila tak, že podľa jej názoru odvolací súd správne posúdil zistený skutkový stav a dobre rozhodol o trovách konania v nadväznosti na ustanovenie § 150 O.s.p. Dovolanie považovala za právne neopodstatnené a žiadala ho odmietnuť, príp. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Z dovolania žalovaných 2/ a 3/ vyplýva, že sa ním napáda rozsudok odvolacieho súdu v časti týkajúcej sa trov konania. Pokiaľ ide o túto časť rozhodnutia odvolacieho súdu, prípustnosť dovolania treba posúdiť podľa ustanovenia § 239 O.s.p. a nie podľa ustanovenia § 238 O.s.p. Ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia v zmysle § 167 ods. 1 veta druhá O.s.p., a to aj v prípade, že je pojaté do rozsudku vo veci samej. Ani v takom prípade nezmení rozhodnutie o trovách konania svoju procesnú povahu, a preto z hľadiska prípustnosti dovolania treba na neho hľadiť ako na uznesenie. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (pripúšťajúce dovolanie proti niektorým uzneseniam odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale komplexne sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v ustanoveniach § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V zmysle týchto ustanovení je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolatelia nenamietali, že by v danom konaní došlo k vade uvedenej v ustanoveniach § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p.; existencia vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodiť ani z tohto zákonného ustanovenia.

S prihliadnutím na obsah dovolania, v ňom zvolenú argumentáciu a vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, dovolací súd sa osobitne zameril

na otázku, či postupom odvolacieho súdu nebola žalovaným 2/ a 3/ odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať podľa predmetného ustanovenia treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi konania odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O procesnú vadu v zmysle tohto ustanovenia ide vtedy, keď súd neumožní účastníkovi vykonať v priebehu konania práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom, a to najmä právo predniesť svoje návrhy, vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam, k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo so súhlasom predsedu senátu dávať v rámci výsluchu otázky účastníkom (svedkom), právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci, právo podávať opravné prostriedky a pod.

Podľa žalovaných 2/ a 3/ spočíva vada konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. v tom, že ak odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania, mal im umožniť podať proti svojmu rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, a ak tak neurobil, odňal im možnosť konať pred súdom. Tento dovolací dôvod žalovaných 2/ a 3/ nie je opodstatnený.

Odvolanie (riadny opravný prostriedok) možno podať len proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ak to zákon nevyklučuje. Rozhodnutie odvolacieho súdu, či už potvrdzujúce, meniace alebo zrušujúce rozhodnutie súdu prvého stupňa, nie je spôsobilým predmetom riadneho opravného prostriedku. Odvolací súd ako štátny orgán môže konať iba spôsobom, ktorý mu umožňuje zákon. Či nejaké rozhodnutie súdu možno napadnúť opravným prostriedkom, ustanovuje zákon. Občiansky súdny poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by dovoľovalo ktorémukoľvek súdu „umožniť“ podanie riadneho opravného prostriedku proti svojmu rozhodnutiu. Také oprávnenie má len odvolací súd, ktorý môže podľa § 238 ods. 3 O.s.p. a § 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p. vysloviť prípustnosť dovolania (mimoriadneho opravného prostriedku) proti svojmu potvrdzujúcemu rozhodnutiu, ak ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Žalovaní 2/ a 3/ teda vytýkajú predmetnú vadu konania odvolacieho súdu neopodstatnene.

Pokiaľ žalovaní 2/ a 3/ dovolanie odôvodnili aj tým, že odvolací súd rozhodol o trovách konania v rozpore s ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., keďže žalobkyňa v odvolaní použitie ustanovenia § 150 O.s.p. nenavrhla, robia tak rovnako neodôvodnene. Žalobkyňa napadla odvolaním celý rozsudok súdu prvého stupňa, včítane jeho rozhodnutia o trovách konania. Odvolací súd bol takto vymedzeným rozsahom odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Žalobkyňa, vzhľadom na jej procesné postavenie, navrhujúca, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobe o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy bude vyhovené a bude jej priznaná náhrada trov konania, pochopiteľne nenavrhla použitie ustanovenia § 150 O.s.p.

K námietke dovolateľov, že rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľov boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľmi vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaných 2/ a 3/ nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných 2/ a 3/ v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutou časťou rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska jej vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovaným 2/ a 3/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnej účastníčke náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. mája 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. D. Pekajová